

Zločiny komunismu

Měla jsem tu čest se zúčastnit online semináře o komunismu společně s mými spolužáky a kolegy z jiných tříd našeho gymnázia. Seminář, který se uskutečnil 24. února 2022, oficiálně započal o deváté hodině ranní. Slovo dostal na úvod Mgr. Jiří Klindera, předseda Mladých demokratů, jenž nás ve stručnosti seznámil s průběhem programu. Pro úplnost nám jím byl představen právě spolek Mladých demokratů, který byl společně s Muzeem paměti XX. století pořadatelem semináře.

Prvním z panelistů v pořadí byl Ing. Tomáš Czernin, senátor PČR. Bohužel se nemohl dostavit na probíhající schůzku, bylo nám proto přehráno video se vzkazem. Zaznělo opravdu mnoho jmen historických osobností – z mého pohledu byla tou nejvýraznější Dagmar Šimková, autorka knihy *Byly jsme tam taky*. Nám, slečnám a ženám, byla četba těchto vzpomínek z vězeňského prostředí z 50. let velice doporučena. Historický titul mě zaujal, zaručeně ho připisuji na seznam knih, jež bych v blízké budoucnosti ráda přečetla.

Následoval výstup PhDr. Jana Kalouse, Ph.D. - historika a ředitele Muzea paměti XX. století. Svým výkladem skutečně dokázal, že komunismus není pouhá kapitola v učebnici. Přiblížil nám opravdu mnohé z průběhu a důsledků komunistického státního převratu v únoru 1948. Byla zmíněna událost z 21. 2. 1948 - komunistická demonstrace na Staroměstském náměstí, kde Klement Gottwald opět uvádí zásady pro vyřešení situace. Slovo přišlo také na Sbor národní bezpečnosti, vyhlášení generální stávky...

Na pana Kalouse navázal PhDr. Petr Blažek, Ph.D. - historik, který působí v Ústavu pro studium totalitních režimů. Součástí jeho projevu byla i vsuvka o aktuální vypjaté situaci mezi Ruskem a Ukrajinou. Právě k tomu se pojí myšlenka pana Blažka, jež mi utkvěla v paměti: "Vyrovnávání s minulostí je velmi živé." Následně přešel k plánovanému výkladu o pohřebišti obětí a odpůrců totalitních režimů v Ďáblicích. Na hřbitově v Praze v Ďáblicích se hromadně nepohřbívá od roku 1961. Jednou z významných osobností v Ďáblicích pohřbenou je Josef Toufar, římskokatolický kněz. Ten dne 25. 2. 1950 podléhá následkem operace. Po 18 letech na světlo vyjde pravda - Toufar zemřel smrtí násilnou. Stíhán je Ladislav Mácha, trýznitel Tofara a muž, jenž byl odsouzen za těžké poškození na těle a zneužití úřední moci.

Slovo převzal Mgr. David Svoboda, Ph.D., historik z Ústavu pro studium totalitních režimů. Velkou část svého vymezeného času věnoval nynější situaci na východě. Dále se projev ubíral směrem k USA a sovětské expanzi v rané fázi studené války. Hlavním zmíněným byl George Kennan, osobnost, která má se studenou válkou co dočinění. Kennan působil v čele americké komise v Moskvě od května 1944 do dubna 1946. Po působícím období poslal telegram (konkrétně Dlouhý telegram) obsahující novou strategii diplomatických vztahů vůči SSSR ministrovi zahraničí. Právě Dlouhý telegram je kořenem ruského chování - zavání komplexem méněcennosti.

Posledním vystupujícím byl doktor Mgr. Jaroslav Šebek. Prohloubil téma církve mezi únorovou rezistencí a kolaborací. Projev obsahoval fakta o nástupu diktatury, v neposlední řadě zmínil ženské řehole.

Po prezentaci všech panelistů nadešel čas dotazů, do debaty se zapojili 3 účastníci. Už v této fázi jsme byli v časové tísní, nicméně i tak byly veškeré otázky zodpovězeny. Finální částí byla projekce filmu *The Soviet Story - Příběh Rudého zla* ve slovenském jazyce. Dokumentární film vyobrazuje realitu 2. světové války - především hladomor a nemilosrdné zabíjení. Jaký podnět stojí za takovou nenávisť?

Příběh Rudého zla je velice dobře zpracovaný film, obsahuje veškerá fakta, která bychom měli brát v potaz. Celý formát je pojat edukativně a má za úkol nás do problematiky vtáhnout. Jak už s krutostí války souvisí, místy přichází až drastické záběry. Vložené záběry by nemusely být pro většinu příliš libé. I přes to, že vždy nebyl pohled na záběry k vydržení, film doporučuji.